

Darilo, ki ga ne moreš kupiti.

*Če je december edini trenutek v letu, ko se spomnimo nase, na mir, na bližino...
potem imamo problem. Jaz, vi, vsi.*

Počasi vstopamo v zadnje dni leta.

Zima je pred vrati in narava se umirja... a mi ljudje ravno nasprotno. V pogovorih in sporočilih vedno pogosteje slišim isto: tempo se stopnjuje, pritiski rastejo, pričakovanj je vedno več. Splet je poln nasvetov, kaj kupiti, kaj podariti in česa "ne smemo pozabiti".

Dolgo sem tudi sama v božiču iskala novo upanje. V okrašenem domu in med lučkami sem iskala toplino in mir. Hodila sem na kuhančke s prijatelji, s katerimi že dolgo nisem čutila pravega stika — samo zato, da bi imela občutek, da "živim". Da je moje življenje zabavno, polno, tako kot je videti pri drugih.

A prevečkrat sem se domov vrnila prazna. Izmučena. S tihim vprašanjem:

Zakaj mi je bilo tega treba?

*Šele doma, v tišini, ob kaminu, skupaj z mojim najdražjim — tam sem začutila tisto pravo. Toplino, mir, bližino. Tisto, kar me v resnici drži pokonci.
In tam sem dojela, da je to tisto, kar je res pomembno.*

Mogoče bi ta čas res lahko izkoristila za prodajo darilnih bonov, akcij in obdarovanja. Mogoče bi bilo dobro za posel.

Ampak letos ne bom.

Če je december edini trenutek v letu, ko se spomnimo nase, na mir, na bližino... potem imamo problem.

Jaz, vi, vsi.

Zato letos brez zaobljub, brez novih ciljev, brez pretvarjanja.

Letos nikogar ne bom prepričevala, kaj naj kupi ali komu naj podari čas in pozornost. Za to imamo na voljo celo leto.

Celo leto, da se ustavimo. Celo leto, da koga razveselimo. Celo leto, da živimo — in ne samo v tistih nekaj dneh, ko nam uspe ujeti dopust.

Včasih sem si želela biti kot vsi drugi. Danes sem hvaležna, da sem drugačna. Da je moja pot drugačna — včasih nerazumljiva drugim, a meni iskrena.

Tudi jaz si letos dovolim vzeti ta čas zase — brez pritiska, brez hitenja in stresa, da se umirim, napolnim in zadiham. Da se lahko januarja vrnem k vam še močnejša, bolj prisotna in bolj iskrena v tem, kar počnem. S polnim srcem in energijo, s katero vam lahko ponudim tisto kvaliteto, ki si jo zares zaslužite.

Znova se beremo v novem letu, ko bo vsak od nas dobrodošel, da si vzame trenutek razvajanja — ne zato, ker je to novoletna zaobljuba, ampak zato, ker ste vredni svojega miru. Celo leto, ne le decembra.

Zato bo to moja zadnja objava letos.

Začne se čas, ki ga želim nameniti svojemu centru moči — svoji družini.

Čas, ki ga bom podarila tistim, ki mi stojijo ob strani tudi takrat, ko ne cvetim.

Ne trgovinam. Ne komercialnim obljubam.
Ne lovljenju zadnjih drobtinic priložnosti.

Njim. In sebi.

Hvala vam za podporo v mojih prvih korakih.

Naredila sem veliko napak — in jih bom še.

A se učim. Učim se biti iskrena s seboj in vztrajati, tudi ko je težko.
Učim se odkrivati delčke sebe, ki so bili dolgo tiho.

***In verjamem, da ima vsak človek v sebi moč, da najde svoj mir —
v kateremkoli trenutku.***

Želim vam mirne, mehke praznike.

Naj bodo polni tistega, kar je za vas najbolj iskreno.

Hvala,
da si si vzela/a čas za to branje.

Vsak trenutek šteje – tudi majhni trenutki, ki jih posvetimo tistemu, kar res šteje.

Z ljubeznijo,

Maja

Aurora Balance – Nisi sam